

[Alsing Andersen.]

trykket af, da de to ærede Medlemmer talte, at det gjaldt for dem om at komme lettest muligt over denne Debat. Der sporedes hos dem ingen Trang til at fordybe sig i Problemet, heller ikke til at uddybe visse af de Tanker, de havde givet Udtryk i Betænkningen, det gjaldt for dem om at faa denne Debat til Side saa hurtigt og let som muligt. Vi oplevede da heller ikke paa nogen som helst Maade hverken en Forøgelse eller en Uddybning af deres Argumenter imod Regeringsforslaget og Gennemførelse af et Etkammerssystem, og den Kritik, som jeg havde fremført over for deres Betragtninger i Betænkningen, fandt ikke megen Imødegaaelse fra de to ærede Ordføreres Side. De Bemærkninger, jeg fremsatte om de to Partiers Stilling tidligere, om deres Bekymring eller rettere Mangel paa Bekymring for Mindretalsbeskyttelse og Kontinuiteten, gik de to ærede Medlemmer overhovedet ikke ind paa, de staa urokkede. Jeg anser det for et godt Varsel om, at det heller ikke er muligt for de to ærede Medlemmer at føre noget egentligt Forsvar paa den Linie, som de har trukket op i Betænkningen.

Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller konkluderede i, at dette Forslag jo aabenbart kun var til at rumle paa, som han udtrykte sig, med andre Ord, som han har sagt med et lidt pænere Udtryk i Betænkningen, det var Agitation, det drejer sig om for Regeringen. Det er jo højst sandsynligt, at der er Agitation i dette Forslag om Landstingets Afskaffelse, men hvis det ærede Medlem mener, at det kun er stillet for at drive Agitation og ikke, for at det skal gennemføres, er det en urigtig Opfattelse. Men jeg vil ikke benægte, at der er Agitation i dette Forslag; i saa Fald er det i Kraft af hele den Situation, som efterhaanden er opstaaet, og som har givet et stigende Antal af vore Medborgere den Opfattelse, at her er et Problem, der maa røres ved. Og saadan set giver jeg det ærede Medlem Hr. Christmas Møller Ret i, at man kan ikke sige dette Forslag fri for Agitation; det har den agitatoriske Kraft, som Landstingets Optræden har givet det, det er Landstinget, der ved sin Optræden i de senere Aar selv har gjort Spørgsmaalet om Landstingets Afskaffelse aktuelt, ikke alene hos os, der altid principielt har været Tilhængere deraf, men i langt videre Kredse af Befolkningen. Derfor er det dette Spørgsmaal: Landstingets Afskaffelse, Bortryddelse af denne Hindring i Forfatningsmaskineriet, og ikke en hel Række andre Ting kædet

dertil, som skal besvares. Dette kunde i og for sig være tilstrækkeligt Svar ogsaa til det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen, der talte om en hel Masse andre Ting, men jeg vil alligevel knytte et Par Bemærkninger yderligere til det, det ærede Medlem har udtalt her i Dag.

Mine meget faa Bemærkninger til det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen i Gaar havde aabenbart fremkaldt en baade synlig og hørlig Ophidselse hos det ærede Medlem. Og jeg maa sige, jeg nød det ærede Medlem i Dag. Den Ophidselse, som han bar til Skue, da han stod paa Talerstolen, var det virkelig interessant at overvære. Han var ligefrem forarget, fordi jeg havde spurgt ham, om ikke vi skulde se, hvorledes det kommunistiske Forfatningsforslag saa ud. Jeg har aldrig set Mage til Forargelse som den, det ærede Medlem bar til Skue heroppe i Anledning af dette Spørgsmaal. Jeg konstaterede i Gaar, at vi aldrig havde set et kommunistisk Forfatningsforslag her, aldrig hørt Tale om det; jeg tillod mig at spaa, at vi heller ikke vilde faa det at se, og i Dag har vi faaet den ordrigeste Bekræftelse, man kan ønske sig, paa, at jeg spaaede rigtigt. Vi faar ikke noget kommunistisk Forfatningsforslag at se her! Kommunisterne i Folketinget tør simpelt hen ikke stille et saadant Forslag og præsentere det for den danske Befolkning. Det er Kendsgerningen, som vi har faaet saa fortræffeligt bekræftet af den kommunistiske Ordfører i Dag, og det noterer jeg med overordentlig Tilfredshed. De Medlemmer, der her taler Donner til os andre om, hvordan man skal optræde for virkelig at føre en ren Politik efter Partiets Program og Linier, staaar herop, naar man spørger dem om deres eget Forfatningsforslag, og siger: Hus forbi! det har vi ingen Forpligtelse til at stille! Det er meget bekvemmere, det er meget behageligere at stille nogle socialdemokratiske Forfatningsforslag fra kommunistisk Side. Dertil er altsaa Kommunisterne her i Tinget kommet: de tør ikke stille deres egne Forslag, de møder frem med socialdemokratiske Forslag. De tror, der er nogen, der hopper paa den Limpind, de tror, de kan gøre Socialdemokratiet nervøst derved. Saa kender de os ikke! Men den Optræden, de viser her, er virkelig interessant for deres egne Tilhængere. Hvorfor vil de ikke stille et kommunistisk Forfatningsforslag her? Fordi de vil ikke stille noget Forslag, siger de, der ikke kan gennemføres i det kapitalistiske Samfund. Se, se, jeg tror dog, det i høj Grad vilde interessere deres egne